

Grundloven, hvad den efter min Opfattelse ikke er. Den Ret, som Varemærkeloven giver den paagældende til at erholde et indregistreret Varemærke fornøyet efter 10 Mars Forløb, er en betinget Ret, det er en Ret til at faa Fornøelsen, for saa vidt denne til den Tid kan ske overensstemmende med Lovgivningen. Nu er der i Varemærkeloven en Bestemmelse om, at et Varemærke ikke maa indeholde offentlige Mærker, og naar vi altsaa gøre det røde Kors til et offentligt Mærke, vil Fornøelsen allerede af den Grund ikke kunne finde Sted. De udenlandske Mærker ere i saa Henseende stillede ganske lige med de indenlandske. Udlændinge have ingen større Ret end Indlændinge, og deraf følger ogsaa, at en Udlænding ikke kan saa indregistreret et Mærke, der indeholder et offentligt Mærke eller Vaaben, heri Danmark, selv om han har faaet dette Mærke indregistreret i Ulandet. Det maa indregistreres i Henhold til den danske Lovgivning. Jeg tror saaledes ikke, at der vil flyde nogen som helst Vanstuelighed ud af denne Bestemmelse. Det ærede Medlem omtalte selv, at hvis der skulde blive Tale om Erstatning, vilde han være forberedt paa, at den Erstatning vilde blive meget ringe. Det er ganske sikkert, thi det, vi formene Vinhandleren, er kun Brugen af det røde Kors, og vil han forandre sit Mærke saaledes, at han sætter en blaa Farve i Stedet for, kan han vedblive at bruge det, og jeg tror ikke, at der herigennem kan paaføres hans Forretning nogen som helst skadelig Virkning, navnlig efter at han har haft Tid til at indarbejde sit Mærke. Jeg tror ikke, at Køberne vilde lægge mindste Vægt paa, om Korset i hans Etikette, der ikke er et enkelt lille Mærke, men derimod en stor Etikette, som indeholder forskellige andre Ting, er rødt, blaat, grønt, lilla, eller hvad andre Farver det nu kan være. Det forekommer mig, at Sagen er bleven skruet noget op, naar det ærede Medlem endogsaa gaar saa vidt, at han vil stemme imod hele Loven, saafremt vi vedtage denne Bestemmelse, om hvilken det dog er givet, at gør den Indgreb i nogens Varemærkeret, er det dog kun et enkelt Varemærke, det i Virkeligheden gælder om; thi at de 3 Forhandlere af Sygeplejearitler ikke have nogen Rytte af Varemærket, er jo sikkert nok.

Det ærede Medlem fra Standerborg (Bajer) henstillede at udvide den her omhandlede Bestemmelse til at omfatte ogsaa andre Mærker, uden at han dog kunde angive, hvilke andre Mærker dette skulde være. Jeg tror ikke, man kan tage denne Tanke op,

det vilde være meget vanstueligt at faa en Definition paa de Mærker, han har tænkt paa ved de Udtalelser, han er fremkommet med. Vi maa ganske sikkert her tage Mærkerne et for et, men navnlig vil det vel ikke undre nogen, at jeg i alt Fald ikke er tilbøjelig til paa Sagens nuværende Standpunkt at tage Tanken op, saaledes at den kunde finde sit Udtryk i et Ændringsforslag.

Bajer: Jeg skal lidt nøjere præcisere, hvad min Tanke var. Jeg tænkte mig, Ændringsforslaget kunde affattes saaledes, at der stod: Det er forbudt her i Landet at sælge eller salholde Varer, paa hvilke eller paa hvis Etikette eller Indpakning er anbragt Mærker, som ved internationale Konventioner ere forbeholdte humane Foreninger. Naar der staar „ved internationale Konventioner ere forbeholdte“, saa er det saa aldeles nøjagtig angivet, at jeg ikke tror, der kan være nogen Fare for at forme Loven paa denne Måde. Men jeg indrømmer, at det er noget, som ikke haster overordentlig, fordi der maaste ikke i dette Øjeblik er noget andet end det røde Kors, der er Tale om. Jeg har derfor ogsaa nærmest kun taget Ordet for at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa selve Forholdet, som saa senere kan komme under nærmere Overvejelse.

C. Sage: Den ærede Minister udtalte, at hvis den foreslaede Bestemmelse strider mod Grundloven, ville de vedkommende, naar de gøre deres Ret gældende for Domstolene, kunne faa Lov til at beholde deres Mærker, og at man derfor uden Betænkelighed, maa kunne vedtage hans Forslag. Denne Bemærkning forekommer mig noget overraskende; thi hvis det er Tilfældet, at Mærkerne blive opretholdte af Domstolene, saa mister jo den foreslaede Bestemmelse enhver Betydning, saa opnaas det tilsigtede Formaal slet ikke. Medens Forholdet nu er, som den ærede Minister vist meget rigtig gør gældende, at det røde Kors bruges af Gud og Hvermand, og at ingen derfor tillægger det nogen virkelig Betydning, at der staar et rødt Kors paa Omslaget af Forbindsager og Bandager, saa vil Forholdet blive et ganske andet, naar Brugen af Mærket indskræntes til de 3 eller 4, der nu have det indregistreret; saa vil dette Mærke blive noget meget værdifuldt. Det er høist sandsynligt, som jeg sagde før, at hvis disse Mærker skulde vurderes nu, vilde de ikke